

NO99

teater | www.no99.ee

Muuseas: ma...

---

märts-aprill 2014

NO65

Suur õgimine

Lagle/Kõiv

Film “La Grande Bouffe” esilinastus 1973. aastal. Nn köögitüdruku kokkuvõte Marco Ferreri linatseostest on Wikipedias täpne ja ühelauseline: “Film räägib loo neljast sõbrast, kes kogunevad nädalavahetusel villasse eesmärgiga süüa ennast surnuks.” Lauri Lagle samanimeline lavastus on aluseks võtnud filmi pealkirja, tegelaste arvu ja põhisituatsiooni, kuid ehitanud nende peale oma sõltumatu teatrirealaalse.

Üks mainekas teatrikriitik kirjeldas Lagle viimaseid lavastusi kui soovi leida üles ehedad ja elusad tajud. Argipäev, poliitika, isiklik mugandumine, ühiskondlik surve jne matab tajud paksema kihi alla ning nii pole inimene enam ühel hetkel kindel, kas ta lihtsalt *on* või ta on suuteline ka siiski *elama*. Näiteks: kas selle toidu maitse suudab mind veel vaimustada, kas ma tajun tema erakordsust, või ma lihtsalt süön?

Teatris on reeglina nii, et mingist küsimusest rääkimiseks ei ole kõige parem lahendus sellele otsesõnu vastamine. Palju parem on näidata huvitavaid, vaimukaid, mitmekihilisi, vastuolulisi ja haaravaid olukordi, kus inimesed satuvad kirjeldatud küsimustega silmitsi. Sellisel juhul lavastus ei õpeta, vaid elab kaasa, tunnistades, et temagi ei tea vastust, kuid teda huvitab küsimine.

Lavastaja Lauri Lagle

Kunstnik Laura Kõiv

Laval Marika Vaarik, Eva Klemets, Margus Prangel ja Priit Võigemast (Tallinna Linnateater)

Etendused 15/17 märtsil ja 24/25 aprillil.

NB! 17. märtsi ja 25. märtsi etenduste eel kell 18.30 on lavastusse sissejuhatus.

NO57

Enesetapja

Erdman/Ojasoo/Semper

Nikolai Erdman kirjutas näidendi “Enesetapja” 1920ndate aastate Nõukogude Venemaal. Tol ajal avanes mõneaastane loominguilise vabaduse aknake, mil loodi erakordselt palju jõulisi, vaimukaid ning ajastut kokkuvõtvaid kunstiteoseid. “Enesetapja” on ühelt poolt komöödia, paljude arvates üks vaimukamaid tekste draamakirjanduses läbi aegade. Teiselt poolt oli ja on see ka kriitiline tekst, mis küsib: kui revolutsioonilised ajad on möödas, mil oldi valmis ennast kõige nimel ohverdama, siis kas ja mille nimel ollakse valmis nüüd lõpuni minema? Aktuaalsemat küsimust on tänases Eestis raske leida.

“Enesetapjas” satub noor mees pooleldi juhuse tahtel olukorda, kus ta on justkui avalikkusele lubanud ennast ohverdada. Kuid mille nimel? Soovitajaid kerkib nagu parteisid enne valimisi: sugulased, sõbrad, ühiskondlikud figuurid. Igaühel on oma tahtmine. Kuid mida tahab too noormees? Ja kas siis ohverdada või mitte? Ja kas küsimus “Miks ennast ohverdada?” on tõesti ainuke, või on küsimus “Miks üldse elada?” samavõrd oluline ja keeruline?

Tiit Ojasoo lavastus on Lavakunstikooli XXVI lennu diplomilavastus. Selle kursuse puhul on esile tõstetud erakordset rühmataju, koosmängimist, üksteise toetamist, aga ka oskust musikaalselt tajuda komöödia rütme. “Enesetapja” puhul on mõlemad oskused esmatähtsad. Muidu ei saa nalja. Muidu ei ole traagiline. Muidu ei jää mõtteainet. Aga saab. On. Ja jääb.

Lavastaja Tiit Ojasoo

Kunstnik Ene-Liis Semper

Laval Jaanika Arum, Markus Dvinjaninov, Marian Heinat, Linda Kolde, Rea Lest, Jörgen Liik, Roman Maksimuk, Veiko Porkanen, Helena Pruuli, Jarmo Reha, Reimo Sagor, Simeoni Sundja, Ragnar Uustal, Kärt Tammjärv ja Linda Vaher

Etendused 3. märtsil “Vanemuise” teatris, 4. märtsil Põlva Kultuuri- ja Huvikeskuses, 25/26 märtsil Vene Teatris.
NB! 25. märtsi etenduse eel kell 18.30 on lavastusse sissejuhatus.

NO52**Muuseas: ma armastan sind**

Võigemast/Eplik/Semper/Lagle

Üksildus. Hirm. Armastus. Igatsus. Need on teemad, millele otsib iga kunstnik kujundeid kogu elu. Tema vahendite hulk on aga piiratud: ta kaevandab kujundeid sealt, kus teda on õpetatud otsima. Kust ta on harjunud otsima, kust ta vahel on üht-teist leidnud, kus ta juba peaaegu et oskab liigelda. Kuni ühel päeval saab talle selgeks, et see leiukoht on tühi. Tuleb minna uue šahti juurde. Kuid kus see on? Ja mida sealt leida?

Priit Võigemast on näitleja, Vaiko Eplik on muusik. Nende kohtumine laval ei ole üllatav. See pole mingi "projekt", mille raames kaks kuulsust trefunksivad, vaid nad on kaks vana sõpra. Ja mõlemad on hetkes, kus nad on vanadest leiukohtadest tüdinud. Kuid armastust ja igatsust tunnevad nad endiselt.

Laval Priit Võigemast (Tallinna Linnateater) ja Vaiko Eplik
Dramaturgid-lavastajad Ene-Liis Semper, Lauri Lagle

Esietendus 6. märtsil Teatris NO99

**Etendused 13/14/18/19/24/25 märtsil ja 2/3/4 aprillil.
Ainult kümme etendust!**

**Enne 24. märtsi ja 3. aprilli etendusi kell 18:30 dramaturgi
sissejuhatus lavastusse**

NO53

Kadunud sõbra juhtum

Eelmaa/Ulfsak

“Kadunud sõbra juhtum” on lavastus sõprusest ja selle kadumise võimalikkusest. Põlvini elu solgimeres liikunud Taavi Eelmaa tunneb täna enda sõnul tänutunnet kõigi oma sõprade ees, kes teda raskel ajal ei jätnud. Ta otsustas kirjutada neist ja neile. See on poeetiline ja ilus, naljakas ja valus kogum stseene, mille laetus ning dramaturgiline mitmekülgus toob meie ette müsteeriumi sõbrast, kes kaob.

Juhan Ulfsak on lavastaja, kelle lavastustes käituvad inimesed sageli ebakonventsionaalselt, ebareeglipäraselt, leidmaks üles selle, mis *tegelikult* ka midagi tähendada võiks. “Kadunud sõbra juhtum” on tema unenägu, kuhu ta sukeldus koos viie näitlejaga, kes juhtumisi näevad sama unenägu. Unenäos muutub kõik: muutub unenäoliseks (ilmselgelt), muutub värvilisemaks, ootamatumaks, vaimukamaks, salapärasemaks. Aga muutub ka tegelikumaks. On ju meie kõigi unenägudes sageli hetki, kus võetakse tabava kujundiga kokku meid päriselus varitsenud hirmud, unistused ja ootused – iseendale ning teistele.

Meelis Oidsalu: “”Kadunud sõbra juhtum” on õnnestunud teos ja seda kolmel põhjusel: lavastust iseloomustavad lihtne ja järjepidev poeetiline võttestik, eranditult suurepärased näitlejatööd ja julgus tunnistada, et kõneldakse millestki, millest suurt midagi ei teata.”

Teksti autor Taavi Eelmaa (Von Krahli Teater)

Lavastaja Juhan Ulfsak (Von Krahli Teater)

Kunstnik Kairi Mändla

Muusikaline kujundaja Hendrik Kaljujärv

Laval Mirtel Pohla, Marika Vaarik, Rasmus Kaljujärv, Gert

Raudsep ja Lauri Lagle

Etendused 8/10/11/21/22 märtsil ja 7/8/9/21/22 aprillil.

11. märtsi ja 21. aprilli etenduste eel kell 18.30

on lavastusse sissejuhatus.

NO60

Iga eht südamelöök

Liiv/Ojasoo/Semper/trupp

Teater NO99 on aastate jooksul teinud palju lavastusi. Täna seaks peaaegu viiskümmend. Pluss aktsioonid. Pluss muu kraam. Neid on palju ja neid on tehtud lühikese aja jooksul. Intensiivselt, kirglikult. Meie väikeses proovisaalis on tundide, kokkuvõtvalt aga nädalate ja kuude kaupa improviseeritud, mindud tundmatusse ja tuldud tundmatust, otsitud ja otsitud, julgetud.

“Iga eht südamelöök” sündis teistsuguse energia pealt. Proovisaali mindi Juhan Liivi luulega ja vaadati otsa luulele ja iseendale. Seejärel mindi kolmeks nädalaks maailma, iga näitleja eri suunda, ja vaadati ka maailma. Üksinda. Tagasi tulles mindi veelgi sügavamale Liivi traagilisest, aga ka igatsevast elutundest kantud luulesse, ning liiguti sealt olukordadesse ning stseenidesse, kus kajab vastu meie eneste senine elu, meie ajalugu, meie tehtud teod, ja küsimus, kas põlemine sünnitab tuha sisse ainult teemante või on seal ka midagi muud. On ka tuhk ise.

“Iga eht südamelöök” koosneb stseenidest, mida ei hoia koos alguse ja lõpuga “lugu”, küll aga hoiab neid koos ühtne emotsionaalne laetus ja temaatilised sidemed. Melanhoolne elutaju, tihendatud kujundid, üksinduse puudutamine, eesti keele ilmumine läbi luuletuste oma ilus ja karguses, *Still-leben*, siis jällegi pursked ja puhangud, tantsimine ning koos olemine, hüpped ja ootamatused. Sest iga südamelöök peab olema eht.

Autorid Ene-Liis Semper, Tiit Ojasoo ja NO99 trupp

Lavastajad Ene-Liis Semper ja Tiit Ojasoo

Laval Rasmus Kaljujärv, Eva Klemets, Risto Kübar, Mirtel Pohla, Gert Raudsep, Inga Salurand, Marika Vaarik

Etendused 11/12 aprillil.

NB! Viimased etendused Eestis!

11. aprilli etenduse eel kell 18.30 on lavastusse sissejuhatus.

NO54

Kolmapäev

Lagle

Pealkirja otsiti sellele lavastusele kaua. Taheti leida midagi, mis kõige paremini võtaks kokku selle, mida tavaliselt kokku võtta ei taheta – tavalise elu. “Kolmapäev” on selleks väga hea pealkiri. Normaalsel kolmapäeval ei juhtu reeglina midagi erilist. Kangelased ei päästa maailma. Sõjad ei puhke. Lahku ei minda. Isegi tülid on kuidagi sordiini all, sest pool töönädalat on veel ees, tuleb end hoida. Seetõttu ongi tüüpiline kolmapäev nii: minnakse koju, pestakse veidi nõusid, võetakse väike vein, vaadatakse telekat, lehitsetakse ajakirja, minnakse magama, ja tuntakse enne uinumist, et just see ongi meie elu.

Me oleme harjunud, et teatris näidatakse meile midagi erakordset. Erakordseid sündmusi, huvitavaid karaktereid, arvukalt dramaatilisi konflikte ja Sündmuseid suure algustähega. Me otsime kõike seda ju oma eluski – seetõttu. “Kolmapäev” otsib võimalust näha ilu ka argises banaalsuses. Heita uue nurga alt pilk sellele, millega oleme tühimuseni harjunud. Tõsta korraks prožektorite ette hetked meie eludest, millel pealtnäha pole ühtegi tähendust, ühtegi võimalust olla kunsti huviobjektiks. Nüüd on.

“Kolmapäev” koosneb reast olukordadest ja stseenidest. Neid ei ühenda lugu, aga ühendab teema. Igas olukorras on näha mingi lihtne argine tegevus, või siis mõni mälestus, mis ei lase lahti ka kolmapäeviti, või siis mõni igatsus, hirm või veiniklaas, mis kõik kõnelevad argise ja ilusa kokkukuuluvusest.

Lavastaja Lauri Lagle

Laval Eva Klemets, Inga Salurand, Kaie Mihkelson (Eesti Draamateater) ja Mari Abel (Von Krahli Teater)

Etendused 15/16/17 aprillil.

NB! 15. aprill etenduse eel kell 18.30 on lavastusse sissejuhatus.

„...ja sa muudad maailma paremaks“

*Münchner Kammerspiele intendandi Johan Simonsi kõne Viini
Burgtheateri 125. juubelil,
11. oktoobril 2013*

Et rääkida sellest, mida ma mõtlen „rahvusvahelise teatri“ all, pean ma esmalt alustama oma perekonnaloost. Sest see, kuidas mina maailma tunnetan, on paljuski seotud minu lapsepõlvega. See on tunne, et ehkki mu lapsepõlv möödus väikeses maailmas, külas, kuulun ma ometi tohutult suurde maailma. Mina, Johan Simons, Küla tänav 83, Heerjansdam, Ijsselmonde saar, Lõuna-Holland, Madalmaad, Lääne-Euroopa, hiljem Euroopa, põhjapoolkera, planeet Maa, kõiksus. See tunne tabab mind alati siiani, kui ma olen oma elukohas Varikis ja seisn seal meretammil ja vaatan taevasse. Ma seisn vaikselt ja olen imetilluke. Eriti siis, kui päikesekiired langevad läbi pilvede mullale. Jumal maa peal, öeldakse siis. Ehkki ma enam ei usu, et selline Jumal olemas on. Kahjuks.

Kui ma olin seitsmene, aastal 1953, oli Jumal veel olemas. Ühel hommikul näitas ta end mulle. Mis eelmisel päeval oli olnud vaid suur heinamaa, oli ühel hommikul äkki tohutu veemass. See oli ime. Sel hommikul tõestas Jumal oma väge. See nägi välja suurejooneline. Toimunu – tamm oli purunenud – oli muidugi kohutuv, aga see, mida mina seejuures nägin ja tundsin, oli uskumatu. Mõte, et inimesed võivad Kuule lennata, ei olnud tollal veel elu osa. Televisoor oli äsja leiutatud. Oli kirik, oli kool, oli perekond, oli loodus. Tunne, et sa oled väike osa sellest suurest tervikust, aatom lõpmatus universumis – see tunne on jäänud. Usu heasse Jumalasse, kes kõige järele vaatab ja valvab, kes tasub ja karistab – selle usu kaotasin ma juba lapsena.

Vabanemise tunnet otsides

Renessanss on minu arvates vana Euroopa võib-olla olulisim kultuuriline pööre. Inimesed koosnevad samast ainest nagu

kõik muu. Me oleme osa looduse korrast. Me saame elada ja peame elama moraalselt elu, ilma et meid peaks sellele tasuga meelitama või karistusega surnuks hirmutama. Surelikus maailmas omaenda rahulolu leida ei ole lihtne, aga see on võimalik. Loodust ületada pole lootust, unistustele piiramatust võimust või täielikust turvalisusest pole mingit õigustust. Saab otsida vaid vabanemise tunnet, jõudu vaadata ülalt alla sellele, mis näib nii väljakannatamatu. Sest midagi me, inimesed, siiski suudame ja ka peame tegema: me peame oma hirmud alla suruma ja leppima sellega, et meie ise ja kõik asjad kord kaovad. Kui meid või mind seejuures miski aidata saab, siis on see kunst. Kunstis, minu puhul teatris ja muusikas, toimub palju olulist. Kunst on ruum, kus avaldub nauding mõtlemisest, tajudest, ajutisest armumisest. Kunstis toimub vastuhakk, kunstis saame meie, kunstnikud, püüda elementaarosakeste trajektooris põhjustada väikesi kõrvalekaldeid. Väikesi kõrvalekaldeid igapäeva kulgemises. Tegema eksperimente mõtete ja kehadega, mis on tõendused sellest, et meie tahe on vaba. Meie vaba tahe seisab siin vastastikku ühiskondliku keskpärasuse, kapitalismi, populismiga. See on vastuhakk saatusele, tundele, et sul ei ole võimu, mis meid liigagi tihti tabab. Aga mis puutub see kõik Euroopasse ja teatrijuhi ülesandesse?

Maailmajagu täis uusi võrgustikke

Kõik räägivad alata, et Euroopa on vana maailmajagu, aga Euroopa on uus maailmajagu. Piirid on uued, lennuühendused on uued, uued on turistidevoolud, keskused, värvid tänavatel. Riike ühendavad uued koridorid ja muudavad linnad naaberlinnadeks: Pariis-Köln, München-Praha, Viin-Budapest, Tallinn-Helsingi, Berliin-Varssavi. Läheduse ja kauguse geograafia on muutunud: sillad, tunnelid ja odavlennufirmad kui insenerikunsti meistriteosed on nagu klambrid, mis hoiavad Euroopat koos tugevamalt kui iial varem. Uus põlvkond üliõpilasi ja kunstnikke käsitleb meie väikest, uusi võrgustikke täis maailmajagu totaalselt kompleksivabalt – nad liiguvad takistamatult piirist piirini ja üle nende. Baltimaad on arenenud

üliaktiivseteks, uuenduslikeks ja kartmatuteks kaasaegse kunsti keskusteks. Ka Hiina kunstiskeene passib peale, kutsub Euroopa kunstnikke külla, organiseerib kaasproduktsoone ja külalisetendusi ning on järgnevatel aastatel üha nähtavam ja olulisem – täpselt niisamuti nagu Aafrika ja Lõuna-Ameerika skeened.

Räägitakse sellest, milline peaks olema tulevik – meie Euroopas, mis heideti majanduslikus mõttes võimsalt eemale oma keskmest, milles toimivad ühteaegu erinevad poliitilised arvamused ja mõjud. Kui siiani on üleminek vanast seisundist uude kulgenud enamvähem tsiviliseeritult, siis on nii läinud peamiselt sellepärast, et ei tekkinud paanikareaktsiooni ja hüsteeriat. Viimastel aastakümnetel polnud eduka kriisiga toimetulemise retseptiks mitte utoopilised visioonid või õpikuretseptid, vaid kuidagimoodi õige tee leidmine ebaselges olukorras. Praeguse hetke üldreegel on – improviseeri! Harjumuslikke rutiine ei ole enam olemas. Kriisilukorras ei mobiliseeru mitte ainult hirmud, vaid uue jõu saavad ka võimed. Võimalikuks saavad uued asjad. Vähemalt nii usutakse. Sellele loodetakse.

Teater kui katselabor

Räägitakse ka sellest, et kuidas Saksamaa linnateatrite mudel selles uues Euroopas edasi peaks arenema. Või kuidas peaks välja nägema kaasaegne „rahvusvaheline teater“. Teater, mille koostööd on rahvusvahelised, mis töötab lavastajate ja näitlejatega erinevatest riikidest ja arendab erinevaid produktsooniviise ja esteetikaid. Minu jaoks on rahvusvaheliselt toimiv teater - euroopalik teater - mudel, mis on tugevas muundumises – ta on katselabor. Igal päeval on omad kriisid ja omad valesimõistmised.

Meie kliima – nii ühiskonnas kui ka teatritöös – on kujundanud aktsioonikeskne mõtlemine. Paljutki tehakse pelgalt seepärast, et lihtsalt midagi toimuks. Mulle aga meeldib väga strateegia, mille keskmes on rahu ja kõigutamatus – kui kriisivastane arstirohi. Vaadata, kuidas asjad arenevad ja alles siis sekkuda. „Keep calm and stay alive.“ – „Be chill, don't kill.“

Muide, ma olen oma kaastöötajatel ära keelanud kasutada sõna „katastroof“. Katastroofidest võib rääkida see, kes töötab kiirabis kolmandas maailmas. Aga teatris – mitte kunagi. Lampedusa. SEE on tõesti katastroof. Umbes saja aasta eest rändasid miljonid vaesunud inglased, iirlased, sakslased, itaallased, juudid ja hollandlased Ameerikasse, et seal uues maailmas õnne otsida. „The Pursuit of Happiness“, see kauneim põhiõigus maailmas, seati Ameerika iseseisvusdeklaratsiooni teiseks lauseks. Ja meie hoiame tänapäeval kinni sellest, et meie elatustaset suudab tagada vaid kindlus nimega Euroopa. On küllalt ebaselge, kas ajalugu ikka hakkab meie põlvkonda meenutama sõbraliku sõnaga ... Sest ka see on Euroopa: kartlik maailmajagu, mis end sisemisele avanemisiikumisele vaatamata väljaspoole sulgeb, kaastundetult ja enesekeskselt käitub ning pealt vaatab, kuidas põgenikud Vahemerre upuvad.

Üksteist vastastikku vastu seina mängida

Minu jaoks tähendab „rahvusvaheline teater“ sellises Euroopas, selles mitmenäolises maailmajaos teatrit, milles kohtuvad belglane ja eestlane ning teevad *performance*'i armastusest kauguste kiuste ja kehalises läheduses. See on teater, milles soomlased, ungarlased ja sakslased üheskoos Dostojevski romaani lavastavad ja seda tehes kultuurilistesse ja keelelistesse arusaamatustesse ära eksivad. Soome keel, milles ei ole konjunktiivi ega isegi mitte isikulisi asesõnu, aga mis see-eest on täis musta huumorit ja *understatemente*, on miilide kaugusel diplomaatilisest ja mitmekülgsest saksa keelest.

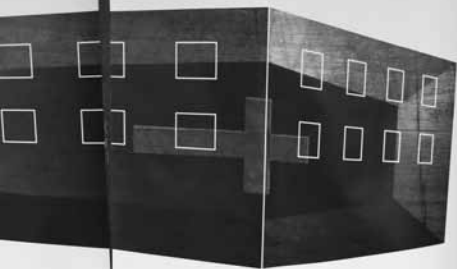
Minu „rahvusvaheline teater“ on teater, mille ühe lavastuse tegevus toimub vaheldumisi Saksamaal, Eestis ja Inglismaal ning kus kolm truppi eri riikidest ja erinevate arusaamiste ja mängustiiliga end vastastikku vastu seina mängida üritavad. See on teater, mille laval kuuleb juba kolm aastat saksa keelt belgia, hollandi ja eesti aktsentides. See on teater, mis ometi ei ürita kramplikult nii palju projekte kui võimalik rahvusvahelise kastmega garneerida. Rahvusvahelisuus, mida mina silmas pean, ei ole tellimus, ta ei ole kohustuslik number.

Meie rahvusvaheliskus põhineb selliste kunstnike nagu Alvis Hermanis ja Alain Platel vahelistel kohtumistel, ta põhineb rännulustil ja riskirõõmul. See on orgaaniline rahvusvaheliskus, tüüpiline meie maailmajao seisundile: seisundile, milles avaldub uskumatu kultuuride vaheldusrikkus ja samas ka hulk võimalikke konflikte ja ärritusi. Selle seisundiga tuleb õppida suhestuma. Nii trupil kui administratiivsel poolel, nii juhtkonnal kui publikul. Ehkki kui me räägime publikust, siis on minu ühene arusaam, et vaatajad lihtsalt armastavad seda erinevate keelte ja mänguviiside tulevarki, eriti siis, kui need nagu lavastuses „Three Kingdoms“ üksteise vastu põrkuvad, üksteist ja iseennast seejuures suhtelisena paljastades ja suureks Euroopa perspektiiviks sulanduvad.

Oma elu tuleb paremaks muuta

Teatrijuhina mulle see renessansi-aja idee, millest ma just rääkisin, meeldib. Meie elu, nagu ka universumi kõik teised vormid, on haavatav. Kõik asjad, ka planeet Maa ise, lagunevad kunagi nähtamatuteks osakesteks, millest kõik on loodud ning millest saab siis jälle luua teisi asju. Aga kuni me elame, peaks elu täitma meid sügava naudinguga. Selles mõttes tundub mulle Peter Sloterdijk ehtne renessanss-inimene, kui ta ütleb: oma elu tuleb paremaks muuta. Inimene on programmeeritud iseennast ja oma olusid pidevalt paremaks, ideaalsemaks muutma, isegi siis, kui see nõuab vaeva ja energiat. Isegi siis, kui see on tegelikult suure terviku seisukohast täiesti mõttetu. Aga ilmselt just seda ma oma kaastöötajatelt lava taga ja laval, sakslastelt, hollandlastelt ja kõigilt teistelt ootan ja nõuangi: pidevat õppimise ja eneseparandamise protsessi. „Alusta endast ja sa muudad maailma paremaks!“

Tõlkis Laur Kaunissaare

the
katk
mat
reas

Formosa
Cinema & Entertainment

29'09'12"

30.09 TV

01.10 8700 TV

02.10 00 01 8700 TV

03.10 00 01 8700 TV

Work

Teater NO99 Internetis - www.no99.ee

Piletite ostmine

Teater NO99 pileteid on võimalik osta Internetis aadressilt www.piletimaailm.com Piletimaailma lehele saab ka teatri kodulehe alajaotustest “Kava” ja “Piletid”.

Ikka tekib olukordi, mil tahame kiiresti midagi öelda või jagada. Nii edastame infot lisaks kodulehele veel kolme kanali kaudu.

E-mail – Teater NO99 listiteated

See on kõige mugavam viis olla kursis pileti- ja müügiteadetega. Liitu teatri mailinglistiga www.no99.ee alamlehel “Piletid”

Twitter – www.twitter.com/TeaterNO99

Twitteri lühisõnumitega saadame jälgijatele uute artiklite ja kavalehtede linke. Edastame materjali, mis netis Teater NO99 kohta silma jääb.

Facebook – grupp “Teater NO99”

Facebookis jagame uudiseid ja korraldame vahel ka piletimänge.

Kohvik ja Jazzklubi

Järjepideva traditsioonina toimuvad Teater NO99 kohvikus jazzklubi üritused, igal reedel kell 22:00. Sellest hooajast on meie kohvik saanud ka sootuks uue ruumi, ilme ja akustika, on liikunud terve korruse ülespoole ja avaneb teie ees kohe kui meie maja ukse avate. Uued söögid, uued joogid iga päev ja õhtu (v.a. pühapäeval) ja reede õhtuti vana hea jazz.

Kohvik on avatud E-N kell 10-23, R kell 10-01, L kell 12-01. Toitu saab tellida kuni tund enne kohviku sulgemist. Jazzile tundes soovitame laua ette broneerida.

Jazzklubisse pilet 5/3 €. Samal õhtul teatrit külastanud inimesed saavad jazzipileti hinnaga 3 €. Eesti Jazzklubi liikmetele pilet 2 €. Jazzkaare kontserditel maksavad sooduspiletid 8-10 € (kuni 31.03) ja 10-12 € (alates 1.04); täispiletid 10-12 € (kuni 31.03) ja 12-15 € (alates 1.04); Tallinn Music Week kontserdile 28.03 maksab pilet 10 € ja kontserdile 29.03 8 €; müük Piletimaailmast ja Piletilevist.

Märts

- R 07/03 22:00 **Jazzkaar: Vincent Courtois Mediums**
R 14/03 22:00 **Nick Smart ja Jaak Sooääre trio** (London-Tallinn)
L 15/03 22:00 **EMTA jazzmuusika osakond 10:**
EMTA bigbänd Nick Smarti (London) juhtimisel
R 21/03 22:00 **Tudengijazz 2014**
R 28/03 19:00 **Jazzkaar & Jazzliit at Tallinn Music Week**
L 29/03 19:00 **Viljandi Folk Music Festival at Tallinn Music Week**

Aprill

- R 04/04 22:00 **Carrot Lights**
R 11/04 22:00 **Henri Peipman**
R 18/04 22:00 **Jazzkaar: Maria Faust Sacrum Facere** (Eesti-Taani jt)
L 19/04 22:00 **Jazzkaar: James Dalton** (USA)
E 21/04 22:00 **Jazzkaar: Stephan Oliva "Vaguement Godard"** (Prantsusmaa)
T 22/04 22:00 **Jazzkaar: Abrahams Café**
K 23/04 22:00 **Jazzkaar: VEIN feat. Greg Osby** (Šveits-USA)
N 24/04 22:00 **Jazzkaar: Kadri Voorand Band /**
Hanna Paulsberg Concept (Norra)
R 25/04 22:00 **Jazzkaar: Susana Sawoff Trio** (Austria)
L 26/04 22:00 **Jazzkaar: Tõnu Naissoo trio**

Piletiinfo

Kassa 660 5051

E-N 10-23, R 10-01, L 12-01

Piletid on müügil ka Piletimaailma müügipunktides ja internetis www.piletimaailm.com

Pileti hind 17 €, sooduspilet 13 €. Müügil ka kinkekaardid 34 €. Sooduspilet kehtib õpilastele, üliõpilastele, õpetajatele ja pensionäridele.

Broneeritud üksikpiletite väljaostmine hiljemalt üks nädal enne ja kollektiivtellimuste puhul kaks nädalat enne etendust. Pileteid tagasi ei osteta.

Teatris on avatud uus restoran E-N 10st 23ni, R 10st 01ni, L 12st 01ni. Köök on avatud kuni tund enne kohviku sulgemist. Lauda saab ette broneerida nii katmata kui ka kaetult.

Teatrimaja taga asuv autoparkla on õhtuti alates 18st publikule avatud. Rattaparkla on peaukse vestibüülis. Palume etenduse ajaks autot mitte parkida Kaitseministeeriumi ja meie maja ette.

Teater jätab endale õiguse teha mängukavas muudatusi. Ärajäänud etenduste piletid ostetakse tagasi või vahetatakse ümber kahe nädala jooksul teatri kassas (Sakala 3).

Teater NO99 on Eesti Etendusasutuste Liidu liige.

Theatre NO99

Sakala 3

10141 Tallinn

The ticket office and cafe are open from Monday to Thursday 10 am to 11 pm, on Friday 10 am to 1 am, on Saturday 12 pm to 1 am. You can always book a table in cafe.

Tickets are also available at the ticket offices of Piletimaailm.

Ticket prices are 17 € and 13 €.

The ticket office's and cafe's telephone number is 660 5051.

Märts

- E 03/03 19:00 **NO57 Enesetapja** Vanemuise teatris
T 04/03 19:00 **NO57 Enesetapja** Põlva Kultuurikeskuses
N 06/03 19:00 **NO52 Muuseas: ma armastan sind** Esietendus!
L 08/03 19:00 **NO53 Kadunud sõbra juhtum**
E 10/03 19:00 **NO53 Kadunud sõbra juhtum**
T 11/03 19:00 **NO53 Kadunud sõbra juhtum**
N 13/03 19:00 **NO52 Muuseas: ma armastan sind**
R 14/03 19:00 **NO52 Muuseas: ma armastan sind**
L 15/03 19:00 **NO65 Suur õgimine**
E 17/03 19:00 **NO65 Suur õgimine**
T 18/03 19:00 **NO52 Muuseas: ma armastan sind**
K 19/03 19:00 **NO52 Muuseas: ma armastan sind**
R 21/03 19:00 **NO53 Kadunud sõbra juhtum**
L 22/03 19:00 **NO53 Kadunud sõbra juhtum**
E 24/03 19:00 **NO52 Muuseas: ma armastan sind**
T 25/03 19:00 **NO52 Muuseas: ma armastan sind**
T 25/03 19:00 **NO57 Enesetapja** Vene Teatris Viimased korrad!
K 26/03 19:00 **NO57 Enesetapja** Vene Teatris Viimased korrad!

Aprill

- K 02/04 19:00 **NO52 Muuseas: ma armastan sind**
N 03/04 19:00 **NO52 Muuseas: ma armastan sind**
R 04/04 19:00 **NO52 Muuseas: ma armastan sind** Viimane etendus!
E 07/04 19:00 **NO53 Kadunud sõbra juhtum**
T 08/04 19:00 **NO53 Kadunud sõbra juhtum**
K 09/04 19:00 **NO53 Kadunud sõbra juhtum**
R 11/04 19:00 **NO60 Iga eht südamelöök** Eelviimane etendus!
L 12/04 19:00 **NO60 Iga eht südamelöök** Viimane etendus!
T 15/04 19:00 **NO54 Kolmapäev**
K 16/04 19:00 **NO54 Kolmapäev**
N 17/04 19:00 **NO54 Kolmapäev**
E 21/04 19:00 **NO53 Kadunud sõbra juhtum**
T 22/04 19:00 **NO53 Kadunud sõbra juhtum**
N 24/04 19:00 **NO65 Suur õgimine** Viimased korrad!
R 25/04 19:00 **NO65 Suur õgimine** Viimased korrad!